

Dragi mir!

Svet brez tebe bi že zdavnaj postal opustošena puščava in ljudje delamo na tem, da bi te bolje razumeli in to preprečili. Kaj naj naredimo, da boš med nami? Kako naj te ohranimo? Kje si, kdo si, kaj si? Mi, radovedna bitja, že po naravi želimo vse poznati do potankosti. Nekaj odgovorov že poznamo. A se bomo morali še kar dobro potruditi, da te res spoznamo, razumemo in imamo.

Veliko ljudi te loči na dve plati. Na mir med ljudmi in na mir, ki ga ima vsak v sebi. Morda je res tako, a se te dve strani tudi tesno povezujeta. Brez miru v sebi bi namreč težko navezovali mirne odnose z drugimi in le mirna družba te lahko naredi mirnega.

Če te želimo imeti, moramo spoznati tudi tvojega sorodnika – nemir. Kajti, čeprav tako različna, brez izkušnje nemiru se te ne moremo res zavedati in te biti iz srca veseli. Za mir je zelo pomembno tudi spoštovanje. Če človeka spoštujemo, ga lažje razumemo in bolje vzpostavimo mir. Tudi če gre za osebni mir, je potrebno, da se spoštujemo in dobro poznamo svoje zmožnosti, da smo mirni. Tretja nujna stvar za to, da si z nami, je sreča. To ne pomeni, da mora biti v življenju vse popolno. To pomeni, da se zavedamo, da tako nikoli ne bo, in da smo zadovoljni s tem, kar imamo. Pomembna je tudi medsebojna povezanost, saj ima vsakdo tudi slabe čase, potrebuje nekoga, ki ga drži pokonci in ga spet umiri.

Ljudje imamo radi različne oblike miru. Nekateri so mirni, ko so sami v tišini, drugi pa v glasni družbi. Imamo tudi zelo odstopajoče poglede nate. Nekateri lahkomiselno menijo, da bogastvo in slava pripeljeta do miru, a jaz menim, da je potrebno še veliko več stvari, kot na primer veselje. Kljub različnim mnenjem si te vsi želimo. Kajti mir je sreča in sreča je mir ... In kdo si sreče ne želi?

Za to, da bi na svetu obstal, te moramo mladi razumeti. Menim, da se lahko ogromno naučimo od starejših. Čeprav je na svetu še vedno nemir, so ga naši predniki veliko bolj občutili in te zato bolje poznajo. Moramo pa tudi upoštevati, da se časi spreminjajo in da bodo poleg starih tudi nove stvari, ki te bodo ogrožale. Ne morem si predstavljati, kakšna bo tvoja vloga v svetu v prihodnosti, a mislim, da se nekaj težav prihodnosti žal že pojavlja. To so na primer panični napadi in živčnost ljudi, ki so vse bolj pogosti v zadnjem času. K novim problemom bo gotovo pripomogla tudi sodobna družba in tehnologija. Nestrinjanja in posledično manjši nemiri med ljudmi pa so že vedno bili in večno bodo

(kar je tudi zdravo), lahko jih le poskušamo zmanjšati. Učimo se lahko tudi iz narave. Med rastlinami in živalmi je vedno mir in ravnovesje, če le človek ne poseže vmes. Naravo rada občudujem in me pomirja, ker je polna življenja in sprememb, a je vseeno tako zanesljivo obstala skozi mnoga tisočletja.

Torej, ljubljeni mir, prosim te, pomagaj ljudem, da te najdejo. A naj te potrpežljivo iščejo in se zate trudijo, da te bodo lahko nato res razumeli. Nauči ljudi, naj si te veselo podajajo med seboj in jim pokaži pot do sreče. Ljudje bodo uspešni le, če te bodo imeli in naš svet se bo razvijal.

Jaz te največkrat srečam, ko sem z družino, ko vsi zdravi in veseli skupaj sedimo za mizo, se živahno pogovarjamo in smejimo. Vidim te tudi v dežju, ko na oknu zvenijo kaplje, v sobi pa je prijetno toplo. Bodi z menoj, jaz pa se bom trudila, da te ohranim v sebi in med ljudmi.

Ostani miren in se lepo imej!

Manja